

4.
 Att farorna wi le,
 Att farorna wi le,
 När wi i spetsen se,
 Ja, när wi i spetsen se
 Vår Kung med draget swärd —
 Då trotsa wi en werld.

En Kung så fosterländsk som han, är allas höllning wärd.
 Han ädelt harnas öfwer, hur wäldet wägar sig
 Att kränka rätt och heber och kalla detta krig —
 Och därför vill jag slåss som tapper Swensk soldat.
 Hurra, hurra, hurra!

8.
 För ära, Kung och land,
 För ära, Kung och land
 Wi taga swärd i hand,
 Ja, wi taga swärd i hand.
 Det slår ej Dana mot
 Det fega Tvista hot;

Nå wäl, i Swenska gossar då, så finnes därför bot. —
 Men kommer jag ej åter till gammal far och mor,
 Jag deras öde lugnt i min Konungs hand förtror,
 Ty jag har hållit ord att slåss som Swensk soldat.
 Hurra, hurra, hurra!

Scandinavisk

Soldat-wisa.

Uppmärksamhet

Uppmärksamhet

(Met.: "Den tappre Landsoldat" ic.)

1.

Då jag från hemmet drog,
Då jag från hemmet drog,
Min flicka sorgligt log,
Ja, min flicka sorgligt log;
Men hon ej följa fick,
Ty jag åt friget gick.

Wäl kommer jag tillbaka och då klarnar hennes blick.
Ne! manade ej äran mig, så blef jag gerna kvar. —
Och Danska bröder strida och blöda alla dar.
För dem jag och vill slå som tapper Svenskt soldat.
Hurra, hurra, hurra!

2.

En fana Danmark har,
En fana Danmark har,
Hon uti fordna dar,
Ja, hon uti fordna dar
Från Himlen fallit ner,
Som man af sagan ser.

Den fanan heter Dannebrog och är ett skönt band,
Som seger ofta gifvit åt Danmarks tappra här.
Ei Tyssen den får häna, hvar Danskt det heligt swär,
Jag och för den vill slå, fast jag är Svenskt soldat.
Hurra, hurra, hurra!

3.

Min far och moder lär,
Min far och moder lär,
De talade så här,
Ja, de talade så här:
"När våra söner få
Ifrån de sina gå,

Hvem skall då plöja återn och hwem skall då ängen slå?"
Jo, om ej ut wi ginge, det kånste Tyssen blef
Som ända dit sin prisade menstokärlek dref.
Och därför vill jag slå som tapper Svenskt soldat.
Hurra, hurra, hurra!